

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר

זוהר השבת והברית

תיקון הברית לימי השובבים

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 60

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מפעל הזוהר העולמי

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל': 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

ש'בת ב'רית ת'תקן בענין תיקון הברית

~ שבת ראשי תיבות: שבת תיקון ברית ~

כאשר נכנסה ב"ת סוד הברית בין שתי אותיות אלו, שהן שי"ן תי"ו (נכנסו)
ונעשו שב"ת

איתא בזוהר: ותא חזיא, כד קימו ישראל על טורא דסיני, עאל בין תרין אתון אלין רזא דברית, ומאן איהו, ב"ת, ועאל בין תרין אתון דאשתארו ויהיב לה לישראל. וכד עאל ב"ת רזא דברית בין תרין אתון אלין, דאנון שי"ן תי"ו, (עאלו) ואתעבידו שב"ת כמה דאת אמר (שמות ל"א) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם, כמה דהוה שירותא דעלמא לאתיחסא בהו כל דרי עלמא מאלין תרין אתון, ש"ת הוה תלין עד דאשתכלל עלמא כדקא יאות, ועאל ביניהו ברית קדישא ואשתכלל בשלימו ואתעבידו שב"ת. (זוהר חלק א' פרשת בראשית דף נ"ו עמוד א')

ואי האי איהו צדיק גמור דנטר אות ברית שבת אות ימים טובים אות תפילין יהבין ליה נפש יתירה מצדיק וכו', עיין שם. (זוהר בראשית דף רי"ג ודף רמ"ד)

יוסף הצדיק האכיל לשבטים משיירי סעודת שבת

"זכור את יום השבת" ברזא דברית דאיהו יסוד דאחיד ביה יוסף, ועל דא איקרי שבת דהא יוסף כל איקרי, ושבת נמי איקרי כל, ויוסף איקרי נמי שבת, וכן כתב שם פרשת תולדות, דמוסף שבת נמי מקבל צדיק יסוד עולם דאיקרי כל ואיקרי שבת, ועל כן האכיל יוסף לשבטים משיירי סעודת שבת שלו להכניס בהם קדושת שבת מדת צדיק יסוד עולם דאיקרי שבת. (זוהר שמות, פרי צדיק)

בשבת יכולין לתקן כל הפגמים

שבת רזא דברית, דשבת הוא תיקון פגם הברית, ויש ויכולת ביד כל ישראל החפצים להתקדש את עצמם בשבת ולהתקרב לקדושתו ית' להגיע לסבר אפי עתיק יומין,

סוד הברית בין שתי אותיות לו, שהן שי"ת תי"ו, (נכנסו) ונעשו שב"ת כמו שאתה אומר ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם, כמו שהיתה התחלת העולם להתיחס בהם כל דורות העולם מאלו שתי אותיות, ש"ת היו תלויות עד שנשלם העולם כיאות, ונכנסה ביניהם ברית הקודש ונתקן בשליות ונעשו שב"ת.

א. וכאשר נכנסה ב"ת סוד הברית בין שתי אותיות לו, שהן שי"ת תי"ו, (נכנסו) ונעשו שב"ת

ובא וראה, כאשר עמדו ישראל על הר סיני, נכנסה בין שתי אותיות אלו סוד הברית, ומי היא, ב"ת, ונכנסה בין שתי האותיות שנשארו ונתן אותו לישראל. וכאשר נכנסה ב"ת

כי בשבת יכולין לתקן אל הפגמים מצד התחדשות רוח חדשה כי בכל שבת הנשמה יתירה חדשה במדרגה חדשה משבת העברה. (פרי צדיק)

הגאולה תלויה בקדושת הברית והשבת

לשמור שבת כהלכתו ולענגו בכל מיני עינוגים הוא תיקון לקר"י וזה כוונת המדרש. אדה"ר פגע בקין, אמר לו מה נעשה בדינך אמר לו עשיתי תשובה ונתפשרתי עם קוני, מיד אמר "מזמור שיר ליום השבת". ולכן מצינו שהגאולה תלויה בשמירת שבת. וכבר ידענו שאריכות הגלות הוא כשביל חטא זה, ותיקון חטא זה הוא שמירת שבת, וידוע מי שהוא סרוס ביותר עליו הדאגה שח"ו הוציא זרע לבטלה, וכזה יובן הפסוק זה (ישעי' נ"ו) "כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי", לסריסים דייקא אשר יכול להיות שהתשמיש שלהם הוא בהוצאת זרע לבטלה אשר ישמרו את יום השבת שהוא תיקון קרי. (יסוד יוסף)

"שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע", שהשמר את השבת מרוחק מן העבירה וניצול וקטרוג יצר הרע וכו'. "מעשות כל רע", רע דייקא שמרמוז על פגם הברית שנקרא רע (כמבואר בזוה"ק), ועל ידי שמירת שבת זוכין לתיקון זה.

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת

איתא במדרש, "ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת", ר"ח אומר, "לעשות את השבת", דבר שהברית כרותה לו, ואיזה זה המילה, הכוונה שאם חס ושלום פגם בברית המילה תיקונו זו שמירת השבת בכל פרטיה.

עוד איתא במדרש, "או אז יכנע לבכם הערל ואז ירצו את עונם", אז בגימטריא ח' זו המילה שניתנה לשמיני או בגימטריא ז' זה השבת, דקאמר הקב"ה לישראל אם יכנע לבכם הערל בתשובה אזכור ואחמול עליהם ואסלה לעונם אם ישמרו השבת והמילה בלבד.

אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין

ולפי עניות דעתי נראה לי שזה כוונת הגמרא אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין, היינו שבת כפשוטו שבת בראשית. ושמירת היסוד שנקרא גם כן שבת אם היו שומרים השבת והברית בלבד היו נגאלין. (בית יצחק)

כתיב (ישעי' שם) "אשרי אנוש יעשה זאת שומר שבת מחללו", שנו רכותינו אפילו עוכד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו, ובשמירתו מיחד קודשא בריך הוא ושכינתו ויתוקן אשר גרם להיות נרגן מפריד אלוף. (עבודת הקודש)

כתיב (קדושים כ') "והתקדשתם והייתם קדושים", שני קדושות הם שני מצות הם, השבת והמילה שניהם נקראים קודש, המילה נקרא "אות ברית קודש", והשבת "כי קודש היא לכם", ועל כן שמירת שבת תיקון לפגם הברית. (ועיין ר' נחמן)

כתיב (קדושים כ') "קדושים תהיו וגו' אני ה' אלקיכם", ושם שלשה פסוקים זה אחר זה כתיב בהם "אני ה' אלקיכם", כי על ידי שלשה דברים אלו הקדוש ברוך הוא מכנה את עצמו להקרא "אני ה' אלקיכם", א' על ידי גדר ערוה כמו שכתב רש"י "קדושים תהיו" פרושים מן העריות, כי על ידי ערוה רחמנא לצלן שורה עליו רוח הטומאה והשכינה מסתלקת מעליו. וכן על ידי שמירת שבת נעשה שותף להקדוש ברוך הוא ומורה בזה שאין עליו שום מושל רק שם אלקיו עליו. ועל ידי שמירה מכעס כי על ידי כעס שורה עליו אל אחר אל זר בקרבו.

גם מצינו בנחמיה (י"ג) כשהיו נכשלים וחוטאים ונשאו נשים נכריות וחללו את השבת: במקח וממכר וכאשר נחמיה רצה שיתקנו עון פגם הברית צוה להם ראשית לקדש את יום השבת (נחמיה פרק י"ג פסוק כ"ב) ואחר כך הפריש מהם את הנשים הנכריות (נחמיה פרק י"ב פסוק כ"ה ל').

יראי שמי שומרי שבת

כתיב (מלאכי ג') "זורחה לכם יראי שמי" וגו', פירש רש"י בתענית (דף ח'), יראי שמי שומרי שבת. רצה לומר לפי דאיתא בגמרא (ביצה דף ט"ו), אמר הקדוש ברוך הוא מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה לך והודיעם וכו' מתן שכרה לא עבידא לגלויי. רצה לומר, ידוע שאין לו להקדוש ברוך הוא אלא אוצר של יראת שמים לבד שנאמר "יראת ה' היא אוצרו", ועל כן מי שנכנס לאוצר של יראת שמים אזי הוא משיג קדושת שבת, ומי שאינו נכנס בה אינה משיגה וזה מתנה טובה יש לי אבל אימתי היא מתנה טובה כי אם להנכנס לה לאוצר של יראת שמים משם נעשית מתנה טובה ולא להעומדים חוץ להאוצר של יראת שמים, וזה שכתב מתן שכרה לא עבידא לגלויי רצה לומר בחוץ לאוצר אינו מתגלה.

קדושת שבת אינו משיג אלא זה שיש בו יראת שמים מוכח

מזה שקדושת שבת אינו משיג אלא זה שיש בו יראת שמים. ואיתא ששמירת הברית הוא יתד וקשר והכנה ליראת שמים טהורה, ממילא מוכח ששמירת שבת הוא תיקון וסגולה לשמירת הברית.

כי בהרכה דברים מצינו שמירת שבת דומה לאות ברית בזוהר של פרשת יתרו (דף צ"ג) ובתיקונים (תיקון ל"ח).

א. על ידי שמירת שבת זוכה לשלוט ביצרו, ועל ידי שמירת הברית גם כן זוכה לשלוט ביצרו. (עיין בפנים הספר באריכות)

תיבות מזה מילה, הרי על ידי שחיללו את השבת כאלו מחללי בריתם, והפגום בריתו כאלו מחלל שבת, ומכלל הן אתה שומע לאו, אם שומר שבת שומר הברית, והשומר ברית שומר שבת.

ב. אם שומר שבת שומר הברית, והשומר ברית שומר שבת ויש לרמוז בזה בפסוק (בשלה), כתיב "ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקוט", הרי שחיללו את השבת, ולכן ראשי

ב. שבת הוא סוד המשפיע לכל ימות השבוע, כמו דאיתא בזוהר, כבו"ד שב"ת ראשי תיבות כל ברכאין דעילא ותתא ביומא שביעאה תליין, וכן שמירת היסוד הוא גם כן סוד המשפיע בסוד "ויוסף הוא המשביר" וגו'.

ג. שבת נקרא אות, "כי אות היא ביני וביניכם", ומילה נקרא גם כן אות, "זאת אות הברית".

ד. שבת נקרא חוק, "שם שם לו חוק ומשפט", ודרשו חכמינו זכרונם לברכה זה שבת, ומילה נקרא גם כן חוק "וחוק בשארו שם".

ה. שבת ניתנה במרה כנזכר לעיל, ומילה (זו פריעה) ניתנה במרה. (עיין ילקוט)

נקרא קודש

ו. שבת נקרא קודש, "כי קודש היא לכם", ומילה נקרא קודש, "אות ברית קודש".

נקרא חותם

ז. שבת נקרא חותם, ומלה נקרא חותם. איתא בתיקוני זוהר י"א, "שימני כחותם על לבך", דא חותם דאות ברית קודש, והיא אות ברית שבת, עכ"ל.

טעם שהשבת והמילה נקראו חותם

טעם ששמירת שבת נקרא חותם, ומילה נקרא חותם. הנה בכריאת אדם הראשון כתיב "ויפח באפיו נשמת חיים" סופי תיבות חותם, לפי שהמילה נחתם בשם שד"י (עיין ברבינו בחיי), וזה שכתוב "ונשמת שדי תבינם", כי מי ששומר בריתו אזי יש לו נשמה והיא תבינם, כי על ידי נשמת שד"י יש לו הבנה בתורה ובמצוות ובשבת יש לו נשמה יתירה, ועל כן בשבת ניתנה תורה כי עיקר הבנת התורה היא בשבת, ועל ידי זה יוכל לחדש חידושי תורה בשבת, כדאיתא בשם האריז"ל שבכל השבוע היה לומד על דרך הפשט ובשבת על דרך הקבלה והסוד, ורמז בזה הפסוק "השתחו לו" בהדרת קודש ראשי תיבות קבלה. ועל כן אם חס ושלום פגם בכריתו פגם בג' מילואי אהיה שגמטריא שלהם בגימטריא חותם כזה, אל"ף ה"י יו"ד ה"י, אל"ף ה"א יו"ד ה"א, אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה, סך הכל תנ"ה, וחותם עם הכולל בגימטריא גם כן תנ"ה, ועל כן מעלה עליו ג' פעמים קנ"א "קנאת ה' צבאות" שהם בגימטריא גם כן חותם עם הכולל, ועל כן אם חס ושלום פגם הברית נהפך מחותם לחמת, שחמת ה' עליו, ולכן בקנאו את קנאתי ראשי תיבות ג' פעמים אב"ק [אות ברית קודש], וכתוב שם ג' פעמים תיבת קנ"א. ועל כן התיקון לזה, שמירת שבת, שנקרא גם כן חותם מטעם הנזכר לעיל, ועוד שהוא חותם השבוע, כמו אין השטר מקוים אלא בחותמיו, כך אין קיום לעולם בלתי השבת שהיא הנותנת קיום לכל הבריאה, כמו שכתוב "שבת וינפש" כפירוש האלשיך שהשבת היא הנשמה והנפש החיונית של כל הבריאה.

ועוד טעם שנקראו השבת והמילה חותם, לפי שאלו שני דברים צריכין חותם ממגע נכרי, כידוע שעכ"ם ששבת וכו', וכן במילה "אות היא ביני וביניכם", ועכ"ם ששל כאלו לא מל.

השבת והמילה נקראו שלום

ח. שבת נקרא שלום ומילה נקרא שלום, כי על ידי שבת נעשה שלום בין איש לאשתו, ועל כן מחויב להדליק נרות בשבת משום שלום בית, וכמו מעשה ברבי מאיר בגמרא. ועל כן אומרים בליל שבת "שלום עליכם", "בואי בשלום". וכן על ידי מילה נעשה שלום בין איש לאשתו, כמו שדרשו חכמינו זכרונם לברכה, מפני מה מילה בשמיני כדי שלא יהא כל העולם שמחין ואביו ואמו עצבין. ורמז לדבר זה מה שכתב "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, סופי תיבות מילה". (בית יצחק)

ט. שבת נקרא מקור הברכה, לפי שכל ההשפעה של כל ששת ימי המעשה נשפיעין בשבת. וכן מילה נקרא מעין הברכה "צדיק יסוד עולם", לפי שהוא יסוד שממנו באין גם כן כל ההשפעות.

י. שבת נקרא שמא דקודשא בריך הוא, וברית מילה נקרא שמא דקודשא בריך הוא. (עיין בפנים הספר)

יא. שבת נקרא כל, ושומר הברית נקרא כל. (זוהר הקדוש ויקרא תולדות רע"ז)

יב. שבת ניתנה קודם מתן תורה, ומילה ניתנה קודם מתן תורה.

יג. שבת ניתנה באהבה ובשמחה וברצון, ומילה ניתנה גם כן באהבה ובשמחה וברצון.

יד. על מצות שבת אין מודעה, ועל מצות מילה אין מודעה.

טז. השומר שבת נקרא קדוש, והשומר בריתו נקרא קדוש, "קדושים תהיו". (עיין פירוש רש"י)

טז. השומר שבת מוחלין לו כל עונותיו, והשומר בריתו ומי שהוא כברית מוחלין לו כל העוסקין בה עונותיהם.

יז. השומר שבת כראוי פרנסתו בריוח, וכן על ידי שמירת הברית פרנסתו בריוח. (עיין בפנים הספר)

יח. השומר שבת כהלכתו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, וכל השומר בריתו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא. (עיין בפנים ההספר)

יט. שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע, איתקשו שניהם בפסוק אחד.

כ. המחלל שבת משקר בשמא דמלכא קדישא, והמחלל ומפר ברית משקר בשמא דקודשא בריך הוא.

כא. המחלל שבת מוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, והמפר ברית מוציא מרשות היחיד לרשות הרבים.

כב. המחלל שבת כאילו כופר בכל התורה כולה, והמקיים שבת כאלו מקיים כל התורה כולה, אף המפר ברית כאלו כופר בכל התורה כולה. והשומר בריתו כאלו מקיים כל התורה.
(עיין בפנים הספר)

כג. השומר שבת, הקדוש ברוך הוא גוזר והוא מבטל, והשומר בריתו, הקדוש ברוך הוא גוזר והוא מבטל.
(עיין בפנים הספר)

כד. בזכות שבת הווין ליה בנים תלמידי חכמים, ובזכות שמירת הברית הווין ליה בנים תלמידי חכמים.
(שבת פרק ב; עיין בפנים הספר)

כה. בזכות שבת תהיה הגאולה, כמו שדרשו חכמינו זכרונם לברכה, אלמלי שמרו ישראל ב' שבתות מיד הן נגאלין. ועל ידי שמירת הברית וזכות המילה הם נגאלין, כדכתיב "גם אתה בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין בו מים".

יסוד האמונה

כו. שבת יסוד האמונה, "בראשית" אותיות ירא שבת. ומילה יסוד האמונה, "בראשית" אותיות ברית אש.
(זוהר הקדוש)

יסוד היראה

כז. שבת יסוד היראה, וברית מילה יסוד היראה.
(עיין בפנים הספר)

כח. שבת טעון כוס של ברכה לקידוש, וברית מילה טעון כוס של ברכה.

כט. שבת טעון שלש סעודות של מצוה, וברית מילה טעון שלש סעודות של מצוה, סעודת שלום זכר, וסעודת ליל שמורים, וסעודת ברית מילה.

ל. שבת סעודת מצוה, וברית מילה סעודת מצוה.

לא. בשבת מגיע לכל אחד מישאל נשמה יתירה, וגם בברית מילה מגיע לכל העומדים שם נשמה יתירה.

לב. שבת מצוה לכבדו בנרות, וברית מילה מצוה לכבדו בנרות.

לג. שבת מצוה לכבדו בכסות נקיה, וברית מילה מצוה לכבדו בכסות נקיה.

לד. שבת המקיים שלש סעודות ניצול מגיהנם, וברית מי שהוא מהול ולא פגם בריתו ניצול מגיהנם.

לה. שבת צריך הכנה "והיה ביום הששי והכינינו", ומילה צריך הכנה מקודם.
(עיין בזוהר)

לו. שבת מצוה בו יותר מבשלוחו, ומילה אם אביו מוהל מצוה בו יותר מבשלוחו.

לז. שבת מברכין את בניהם, וברית מילה מברכין את הילד הנימול.

לח. "כה אמר ה' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי ומחזיקים בבריתי", אתקשו שניהם להדדי.

לט. שבת ומילה הם תריץ ריעין דלא מתפרשין, כי מילה יסוד ושבת מלכות.

מ. בשבת מצוה לזמר זמירות ותשבחות, ובסעודת ברית מילה גם כן מצוה לזמר זמירות ותשבחות, "יום ליבשה" וגו'.

מא. על ידי שבת מוכח שמהני תשובה ואנו נקראים בנים למקום, ועל ידי מצות מילה מוכח שמהני תשובה ואנחנו נקראים בנים למקום, שהרי מילת עבד אינו דוחה השבת.

מב. על ידי השבת נקראים בשם ישראל, כי המחלל שבת הרי הוא כעכו"ם לכל דבר, ועל ידי זה נקרא בשם ישראל. וכן בעת הברית נקרא שמו בישראל.

מג. על שבת ומילה מקטרגין אומות העולם.

מד. על ידי שמירת שבת מבטלין כח של מזל שבתאי שמורה על ביטול ומרה שחורה, ועל ידי מצות מילה מבטלין כח של מזל מאדים, שמורה דם ורציחה.

מה. על ידי שמירת שבת פטור מתעניתים וסיגופים, ועל ידי שמירת הברית פטור מתעניתים וסיגופים. (עיין בפנים הספר; ועיין מדרש דעונג שבת יותר מאלף תעניות)

מו. על ידי שמירת שבת תפלתו נשמעת, ועל ידי שמירת הברית תפלתו נשמעת.

מז. על ידי שמירת שבת זוכה לכבוד בעולם הזה ובעולם הבא, כן על ידי שמירת הברית זוכה לכבוד בעולם הזה ובעולם הבא.

מח. איתא בזוהר בראשית, ירא שבת ירא ברית, כמה דצריך נטירו בברית דלא יעול ברשו נוכראה, כן צריך נטירו לשבת וכו'.

מט. שמירת שבת סגולה לינצל מכל דבר רע, כמו שאומרים "שבת היא מלועוק", ויטמרון בגו כפיין הני כלכין דחציפין, וכתוב "שומר שבת מחללו", "ושומר ידו מעשות כל רע", כן סגולת שמירת הברית להנצל מכל דבר רע.

נ. שמירת שבת סגולה להשגות נפלאות בתורה, וכן שמירת הברית סגולה להשגות נפלאות בתורה.

נא. על שבת ומילה התנה הקדוש ברוך הוא עם אברהם אם יקבלו ישראל עליהם יקבלו את אלהותו. (מדרש)

נב. במדרש, "תן חלק לשבעה" זה שבת, "וגם לשמונה" זה המילה, ב' מצות הללו הם כדאי שתרחה עליהם.

נג. יעקב אבינו כתוב בתורה ששמר את השבת, כמו דכתיב "ויחן את פני העיר", שקבע תחומין. וכן מצינו בתורה ששמר את הברית ונקרא "איש תם", ובן פ"ד שנה נשא אשה, וראובן היה ראשית אובו, אף על פי שהיה מקיים כל התורה חושב רק זה השחית.

נד. יוסף הצדיק מצינו בתורה ששמר את הברית, "ותשב באיתן קשתו", וכן שמר את השבת כדכתיב "וטבוח טבח והכין" אין הכן אלא שבת.

נה. אליהו הנביא יושב תחת עץ החיים בגן עדן בכל מוצאי שבת וכותב זכות של שומרי שבת, וכן בא אליהו על כל ברית מילה וכותב זכיותיהן של ישראל מקיימי מצות מילה.

נו. עכן מעל בחרם וחילל את השבת (כי מפלת יריחו היה בשבת), וכן פגם בבריתו כדרשו חכמינו וזכרונם לברכה, שבא על נערה המאורסה.

נז. מאן דנטיר אות ברית בכל אתר דאיהו בין ברית מילה בין בשבת ויומין טבין קודשא בריך הוא נטיר ליה בגיניה בכל אתר ומכסי (מקור) עלוהי ומשנאו. (תיקוני זוהר)

נח. שבת כולל שתי מדות, יסוד ומלכות, כן ברית מילה כוללת שתיהן בסוד מילה ופריעה.

מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, רצה לומר, מי שטרח ועמל לשמור את היסוד שהיא מדה ששית מכונה ערב שבת לקדשו ולטהרו הוא אוכל בשבת, מרגיש העונג וחיות האלקי בשבת. ועל כן צריכין לחם משנה, דשני פעמים לחם בגימטריא יוסף, דאי אפשר לטעום אורו של שבת כי אם על ידי שמירת הברית מדתו של יוסף, וזהו "ויברך אלקים את יום השביעי", א"ת ר"ת תר"ך אותיות שמתגלה בחי' ש"י וי"ש "ויקדש אותו", אימתי יזכה להשיג גילוי תר"ך אורות הנזכרים לעיל הוא על ידי "ויקדש אותו", על ידי שהאדם מקדש את ברית שלו. וכן איתא במדרש, ברכו באור פניו של אדם, לפי שידוע שעל ידי חטא זה ניטל מאדם אור פניו, וידוע ששמירת שבת תיקון לחטא זה, לכן כשמגיע שבת חוזר אליו אור פניו, ולכן גם עם הארץ ירא לשקר בשבת דאימת שבת עליו, לפי הטעם הנזכר לעיל ששמירתו תיקון לחטא זה רחמנא לצלן, ואחרי שניתקן אצלו מדת היסוד ממילא בא גם כן למדת האמת, וזה שאימת שבת עליו אימת גם כן אותיות אמת, וזהו "אם תשיב משבת רגלך" ראשי תיבות אמת, משום שעל ידי שם גם הרגלים יתקנו דמרמוז לחטא זה, ולכן אומרים במנחה בשבת תפארת עטה ליום המנוחה, תפארת היא מדת אמת. גם אנו אומרים ישמחו במלכותך שומרי שבת דעל ידי שמירת שבת מתקנים את ברית קודש ובאים למדריגת הצדיקים אשר עליהם כתיב "שמחו צדיקים בה" והם באים לידי אמונה כמו שכתוב "וצדיק באמונתו יחיה", דאיהי אמת ואיהו אמונה. ויתורץ עם זה פסוק ישעי' "שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע", כי אחרי שצוה לנו הקדוש ברוך הוא בשמירת שבת שלא יעשה שום מלאכה, מוכח שהיה באמת ראוי לברא למזיקין גם כן גוף, אך שמכח קדושת שבת לא היה פנאי לברא להם גופים, ומי שמוציא זרע לבטלה נקרא רע, לזה אמר "שומר שבת מחללו", רצה לומר ששומר שבת מלעשות בו מלאכה. וכל זה מטעם שהקדוש ברוך הוא גם כן לא עשה מלאכה, וקשה דילמא המלאכה היתה דים, וצריך לומר מזיקין יוכיחו שהיה לו לברא להם גופים ולא ברא להם מכח קדושת שבת לכך גם כן לא עשה מלאכה זו ועל כן "שומר ידו מעשות כל

רע", רצה לומר אם זה יתד שהיה לו בדעתו של הקדוש ברוך הוא לברא להם גוף אך מכח קדושת שבת לא ברא לכך שומר את ידו דייקא מעשות כל רע להוציא זרע לבטלה ולברוא להם גוף. (קרבן שבת)

טלפון 0548436784

ת.ד 612 בני ברק

30,000 איש הצטרפו כבר בא והצטרף!!!

את אחי אנוכי מבקש,
להסיר מעמינו מכשול ומוקש,
להיות מהאנשים הנבחרים,
שיזכו את קרן ישראל מעפר להקים,
וישראל עם קדושים כבר קיבלו עליהם, 30,000 אנשים,
ללמוד הזוהר כל יום מזמנם להקדיש,
מספר דקות כל איש ואיש,
ועתה בא והצטרף אלינו,
לקרב ולקבל פני משיח צדקינו,

להצטרפות: טל: 03-5784413 / פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com

וכל אלו שיצטרפו ויקבלו עליהם ללמוד מספר דקות
היו שותפים לכולל הלומדים זוהר כל יום בחצות הלילה
בהיכלא דרשב"י במירון

